

Počet zmínek: 1

[Online: 1](#)

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Smích skrze slzy a slzy skrze smích. Vynikající ročník ostravského festivalu NODO uzavřeli Klaun(i)

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

[Online](#), Datum publikace: 28.06.2026 18:42, Datum importu: 28.06.2026 21:04, Zdroj: ostravan.cz, Autor: Lenka Nota, Rubrika: Divadlo, Periodicita: Denně, Provozovatel: Aleš Honus, Země: CZ, AVE: 1 500 Kč, GRP: 0,03, OTS: 2 752, Měsíční návštěvnost: 13 606, RU/den: 2 752, RU/měsíc: 36 536

Ana Sokolović je srbského původu, ale žije a pracuje v Montréalu. Skladatelka má ráda klauny, které vidí jako postavy na okraji uměleckého světa, jejichž prostřednictvím a skrze jejich záměrně eskapády lze odhalit samotnou podstatu lidství.

Jaká je skutečná role klauna? Rozesmát publikum, ale co se za tím skrývá? Moudrost? Smutek? Nejhlubší nitro naší duše? V tomto duchu dílo v **Ostravě** inscenoval režisér **Jiří Nekvasil**. Scéna **Davidy Baziky** evokovala cirkusové šapitó, v jehož středu umístil šikmou plochu. Scénu doplňovalo velmi citlivě propracované a na děj reagující světlo Jana Kaspříka. Cirkusovou atmosféru skvěle dokreslovaly barevné a fantazie plné kostýmy Marty Roszkopfové, představující všemožné variace oblečení cirkusového klauna, Augusta, které jako jednotící prvek spojoval sbor se sólisty nezbytný klaunský červený nos.

Téma cirkusu může svádět k jednoduché stylizaci a povrchní komice, inscenace v **Ostravě** byla daleka něčeho podobného, jakkoliv využila všech prostředků cirkusového světa. Hned na začátku v Prologu se ještě před červenou sametovou oponou představili všichni čtyři klauni sólisté – dvě ženy a dva muži krátkým výstupem na téma cirkusového jazykového esperanta, abychom se vzápětí nato po roztažení opony octli v cirkusovém šapitó a byly přítomni zrození klauna.

Co se skrývá za silným líčením Augusta, za jeho přehnanými gesty, kozelci a ranami? Poetická duše snažící se vnést do smutného světa smích, spontaneitu a radost, či smutek a samota člověka, jež se svými čísly snaží dosáhnout téhož?

+ 5

Ana Sokolović nezapře svůj balkánský původ. Její hudba je živelná, rytmická, temperamentní, hýří nepravidelnými rytmy, je inspirována balkánskou dechovkou, která tak dobře sedla do cirkusového prostředí. Nicméně, jak v případě režie, tak i hudebně nešlo o prvoplánovou inspiraci poetikou cirkusu, ale o vysoce inteligentní, řemeslně výtečně napsanou hudbu, kde vtip, gag, nadsázka a humor byly samozřejmě přítomny na pozadí výsostně soudobého hudebního jazyka, přičemž publikum bavily a zároveň svou podprahově přítomnou melancholií a závažností upozorňovaly na druhou, tu smutnou zákulisní stranu životního příběhu cirkusového Augusta.

Na pozadí sedmi obrazů protkaných intermezzy jsme byly přítomni zrození klauna, jeho dětství s démony a strachy, které mistrně zkontroloval jako krotitel lvů v aréně bičem, přes dospívání vtipně a minimalisticky ztvárněné slovy ego a já v krátké rytmicky se opakujících sekvencích e-go-go-go-go-go, myself nebo jajajajaja atd.

V obraze Raná dospělost použil režisér projekční plátno, na kterém se jako záblesky objevovaly kratinké scény z klasických grotesek s Charlie Chaplinem, Laurelem a Hardym nebo Busterem Keatonem. Dojemná a lyricky něžná byla scéna lásky zamilovaného klauna. Ke konci života řídla i divokost partitury, aby v závěru v obraze Smrt zůstala tanečnice Giullietta na jevišti prakticky sama uprostřed s červeným nafukovacím balonkem – jedním z leitmotivů inscenace – odkazujícím na klaunský červený nos, ale také na klaunovo čisté a opravdové srdce. Příběh jednoho života, života plného rozdávaní radosti a smíchu za cenu samoty na pozadí brutality pošminkovaného světa cirkusové manéže.

Giulliettu představovala tanečnice v podání Rity Pires a její alter ego Augusta Števo Capko, němé postavy cirkusového světa doplňující čtyři klauny zpěváky.

Inscenaci a hudbě nechyběla kreativita a radost z tvoření, z divadelního procesu, který si očividně užíval i sbor Augustů v podání souboru Canticum **Ostrava** pod vedením Jurije Galatenka. Nádherný gag nabídl pohřeb blešího cirkusu, kdy

krabička od sirek s mrtvou blechou skončila symbolicky v jámě, rozuměj orchestřišti, a všichni účinkující se rozplakali, až se jim žalem třásla ramena, aby se pak otočili k publiku zády a roztřesená ramena proměnili ve smích. A to je přesně svět klaunů. Smích skrze slzy a slzy skrze smích.

Partitura ve velmi komorním obsazení převážně žesťů a bicích byla doplněna o jeden z prvních elektronických nástrojů – Martenotovy vlny, které svou neobvyklou barvou dotvářely kouzlo cirkusového světa, jeho ojedinělost a magii. Dirigent Bruno Ferrandis se svým temperamentem a energií postaral o to, že „orchestr“ či spíše sólisté Ostravské bandy hráli jako na drátkách, přesně, svižně a především s chutí.

*

Osmý ročník Dnů nové **opery** v **Ostravě** představil řadu velmi rozmanitých operních děl, dá se říci těch nejsoučasnejších od výrazných skladatelských osobností soudobého hudebního světa – jak českých autorů, tak těch světových. Pojtkem všech na festivalu provedených děl bylo použití jak tradičních akustických nástrojů, tak elektroniky, citlivé nazvučení pěvců i orchestru, skladatelé sami sepsali libreto a použili jako organickou součást svého díla video a tanec. Všechny uvedené **opery** by se mohly stát součástí běžného operního repertoáru.

Kam se bude současná **opera** ubírat, uvidíme (doufám) v dalších ročnících festivalu. Umění nemělo nikdy na různých ustláno a i v případě velikánů hudebních dějin jako Lully, Haydn nebo Wagner by se bez štědré mecenášské ruky a později určité jistoty ze strany hudebních vydavatelství neobešlo. To je fakt, který se bohužel nezměnil ani v průběhu staletí.

Současná kultura bojuje neustále o přežití, těch pár „bláznů“, kteří se jí rozhodli věnovat, ať už jde o skladatele, manažery, organizátory, inscenační týmy a hudebníky, čelí čím dál větším překážkám a finančním limitům, jakkoliv často pracují za minimální či žádný honorář. Přitom ruku na srdce, kde se současná společnost nachází právě díky čím dál větší absenci současného umění, skutečného umění v životě vůbec, které lidskou duši, člověka dělá člověkem, učí ho přemýšlet, reflektovat, povznést se výš, než na roveň uspokojování hmotných a tělesných potřeb? Není už konečně načase, pokud naši společnost chceme nazývat vyspělou, aby umělci, kteří vnášejí ty lepší hodnoty a krásu do našeho života, mohli konečně žít v důstojných podmínkách pro svou tvorbu a stát se svým dílem nezbytnou a především samozřejmou součástí našich životů?

Neboť kultura kultivuje a dělá z nás lidské bytosti, myslící, tvořící, zpytující, pochybující, láskyplné, moudré, silné a pevné. Neměla by právě na těchto základech stát každá zdravá, demokratická, chcete-li vyspělá společnost?

*

Klaun(i) **Opera** o sedmi obrazech. Hudba a libreto: Ana Sokolović. Dirigent: Bruno Ferrandis. Scéna: **David Bazika**. Kostýmy: Marta Rozskopfová. Světla: Jan Kaspřík. Režie: **Jiří Nekvasil**. Ostravská banda, Canticum **Ostrava**, sólisté Števo Capko a Rita Pires. **Ostrava**, sobota 27. června 2026.

Úvod > Divadlo > Smích skrze slzy a slzy skrze smích. Vynikající ročník ostravského festivalu NODO uzavřeli Klaun(i)

Smích skrze slzy a slzy skrze smích. Vynikající ročník ostravského festivalu NODO uzavřeli Klaun(i)

Lenka Nota 28.6.2026 20:42 Divadlo Recenze

Osmý ročník bienále NODO, tedy Dnů nové opery Ostrava, uzavřela v sobotu večer evropská premiéra opery Klaun(i) od Any Sokolović inspirovaná mimo jiné knihou Maurice Sanda Masques et bouffons (Masky a šašci). Světová premiéra tohoto díla se konala v letošním roce v Opéra de Montréal a díky festivalu mělo evropské/české publikum možnost seznámit se s tímto dílem již několik měsíců po jeho světové premiéře a to navíc za účasti podstatné části kanadského inscenačního týmu přímo v Ostravě.

Z inscenace opery Klaun(i) na festivalu NODO. Foto: Martin Popelář

Ana Sokolović je srbského původu, ale žije a pracuje v Montréalu.

rádiostravan

Právě hraje:

MYSCHAK BAND
Running Sushi (feat. Michal Prokop)

18:00 - 23:00 VEČERNÍ MIX

23:00 - 00:00 POTICHU

CELÝ PROGRAM

Stáhněte si mobilní aplikaci Rádio Ostravan:

Infoservis

- 27.06.2026
 - 08.06 / Symfonie stříbrného plátna promění karvinské náměstí v letní koncertní scénu
- 26.06.2026
 - 14.00 / Dívčí Hrad ožije s novou výstavou Pamět zámků a jejich krajiny
- 25.06.2026
 - 10.16 / Festival Štěrkovna Open Music zná svou uhlíkovou stopu, nejvíc emisí dělá gastro a doprava
- 24.06.2026
 - 14.07 / Letní kalén 2 unášejí do Galerie Grand Otálov

ZOBRAZIT DALŠÍ

Nejnovější články

- Smích skrze slzy a slzy skrze smích. Vynikající ročník ostravského festivalu NODO uzavřeli Klaun(i) 28.06.2026
- Vidět nekonečno ve všem. Filozofická opera Elliotta Sharpa měla na

Ana Sokolović je srbského původu, ale žije a pracuje v Montréalu. Skladatelka má ráda klauny, které vidí jako postavy na okraji uměleckého světa, jejichž prostřednictvím a skrze jejich záměrně eskapády lze odhalit samotnou podstatu lidství.

Jaká je skutečná role klauna? Rozesmát publikum, ale co se za tím skrývá? Moudrost? Smutek? Nejhlubší nitro naší duše? V tomto duchu dílo v Ostravě inscenoval režisér *Jiří Nekvasil*. Scéna *Davidu Bazkovi* evokovala cirkusové šapitó, v jehož středu umístil šikmou plochu. Scénu doplňovalo velmi citlivě propracované a na děj reagující světlo *Jana Kaspříka*. Cirkusovou atmosféru skvěle dokreslovaly barevné a fantazie plné kostýmy *Marty Roszkopfové*, představující všemožné variace oblečení cirkusového klauna, Augusta, které jako jednotící prvek spojoval sbor se sólisty nezbytný klaunský červený nos.

Téma cirkusu může svádět k jednoduché stylizaci a povrchní komice, inscenace v Ostravě byla daleka něčeho podobného, jakkoliv využila všech prostředků cirkusového světa. Hned na začátku v Prologu se ještě před červenou sametovou oponou představili všichni čtyři klauni sólisté – dvě ženy a dva muži krátkým výstupem na téma cirkusového jazykového esperanta, abychom se vzápětí nato po roztažení opony octli v cirkusovém šapitó a byly přítomni zrození klauna.

Co se skrývá za silným líčením Augusta, za jeho přehnanými gesty, kozelci a ranami? Poetická duše snažící se vnést do smutného světa smích, spontaneitu a radost, či smutek a samota člověka, jež se svými číslý snaží dosáhnout téhož?

Ana Sokolović nezapře svůj balkánský původ. Její hudba je živelná, rytmická, temperamentní, hýří nepravidelnými rytmy, je inspirována balkánskou dechovkou, která tak dobře sedla do cirkusového prostředí. Nicméně, jak v případě režie, tak i hudebně nešlo o prvoplánovou inspiraci poetikou cirkusu, ale o vysoce inteligentní, řemeslně výtečně napsanou hudbu, kde vtip, gag, nadsázka a humor byly samozřejmě přítomny na pozadí výsostně soudobého hudebního jazyka, přičemž publikum bavily a zároveň svou podprahově přítomnou melancholií a závažností upozorňovaly na druhou, tu smutnou zákulisní stranu životního příběhu cirkusového Augusta.

Na pozadí sedmi obrazů protkaných intermezzy jsme byli přítomni zrození klauna, jeho dětství s démony a strachy, které mistrně zkontrolil jako krotitel lvů v aréně bičem, přes dospívání vtipně a minimalisticky ztvárněné slovy ego a já v krátké rytmicky se opakujících sekvencích e-go-go-go-go-go, myself nebo jajajajaja atd.

Nejnovější články

- Smích skrze slzy a slzy skrze smích. Vynikající ročník ostravského festivalu NODO uzavřeli Klau(n) | 28.06.2026
- Vidět nekonečno ve všem. Filozofická opera Elliotta Sharpa měla na NODO obrovský úspěch | 28.06.2026
- Festival v ulicích díky Czech Music Crossroads ukazuje, jak vypadá kultivace publika v praxi | 28.06.2026
- Miroslav Černý: Naplňuji mě cesty do neznáma i čas u pracovního stolu | 27.06.2026
- Symfonie stříbrného plátna promění karvinské náměstí v letní koncertní scénu | 27.06.2026
- NODO, den třetí: Světové premiéry děl českých autorů vyzněly velmi přesvědčivě | 26.06.2026
- Dívčí Hrad ožije s novou výstavou Pamět zámku a jejich krajiny | 26.06.2026
- Slezské souznění světových parametrů: Vondráček, Alsop a polský rozhlasový orchestr uchvátíli vyprodaný Vesmír | 26.06.2026
- V Komenského sadech se stromy užily střílet a teleshoppingový marketér prodával umělé dělohy | 25.06.2026
- Festival Štěrkovna Open Music zná svou uhlíkovou stopu, nejvíc emisí dělá gastro a doprava | 25.06.2026

Hitparáda rádiostřavan

Pořadí pro týden 22.-28.6.2026

1. EWA FARNA & MIRAI NAVRÁTIL – Vzpomeněš si?	7 týdnů
2. DAVID STYPKA & BANDIEEZ – Už má nesou (již nelze hlasovat, píseň je v hitparádě 30 týdnů)	30 týdnů
3. MYSCHAK BAND – Eman Cypovany	13 týdnů
4. TEREZA MAŠKOVÁ – Hořkosladký valčík	29 týdnů
5. KACZI – Solitér	2 týdny
6. VERY – Let It Burn	5 týdnů
7. VERONIKA JUNE – Víc	5 týdnů
8. BARBARA KANYZOVÁ – Aurora	11 týdnů
9. MOONSHYE – Kocour	3 týdny
10. INSANE – Final Show	1 týden

NOVINKY:
MORE DNÍ - Všechno všechno
EVERLIGHT - Někdý se zdá (feat. Adéla Bystroňová)

HLASUJTE V DALŠÍM KOLE

Podcasty rádiostřavan

rádiostřavan

Podpořte hudbu našeho kraje

dobrovolným předplatným na transparentní účet 2903129090/2010.

QR Platba

Peníze využíváme na udržení a rozvoj Rádia Ostravan.

Na rok 2026 je aktuálně vybráno:
8 699,98 Kč z 100.000,- Kč

Na pozadí sedmi obrazů protkaných intermezzy jsme byli přítomni zrození klauna, jeho dětství s démony a strachy, které mistrně zkroutil jako krotitel lvů v aréně bičem, přes dospívání vtípně a minimalisticky ztvárněné slovy ego a já v krátké rytmicky se opakujících sekvencích e-go-go-go-go-go, myself nebo jajajajaja atd.

V obraze *Raná dospělost* použil režisér projekční plátno, na kterém se jako záblesky objevovaly kratinké scény z klasických grotesek s Charlie Chaplinem, Laurelem a Hardym nebo Busterem Keatonem. Dojemná a lyricky něžná byla scéna lásky zamilovaného klauna. Ke konci života řídla divokost partitury, aby v závěru v obraze Smrt zůstala tanečnice Giullietta na jevišti prakticky sama uprostřed s červeným nafukovacím balonkem – jedním z leitmotivů inscenace – odkazujícím na klaunský červený nos, ale také na klaunovo čisté a opravdové srdce. Příběh jednoho života, života plného rozdávaní radosti a smíchu za cenu samoty na pozadí brutality pošminkovaného světa cirkusové manéže.

Giulliettu představovala tanečnice v podání *Rity Pires* a její alter ego Augusta *Števo Capko*, němé postavy cirkusového světa doplňující čtyři klauny zpěváky.

Inszenaci a hudbě nechyběla kreativita a radost z tvoření, z divadelního procesu, který si očitivně užíval i sbor Augustů v podání souboru Canticum Ostrava pod vedením *Jurje Galatenka*. Nádherný gag nabídl pohřeb blešího cirkusu, kdy krabička od sirek s mrtvou blechou skončila symbolicky v jámě, rozuměj orchestřišti, a všichni účinkující se rozplakali, až se jim žalem třásla ramena, aby se pak otočili k publiku zády a rozťesená ramena proměnili ve smích. A to je přesně svět klaunů. Smích skrze slzy a slzy skrze smích.

Partitura ve velmi komorním obsazení převážně žesťů a bicích byla doplněna o jeden z prvních elektronických nástrojů – Martenotovy vlny, které svou neobvyklou barvou dotvářely kouzlo cirkusového světa, jeho ojedinelost a magii. Dirigent *Bruno Ferrandis* se svým temperamentem a energií postaral o to, že „orchestr“ či spíše sólisté Ostravské bandy hráli jako na drátkách, přesně, svižně a především s chutí.

*

Osmý ročník Dnů nové opery v Ostravě představil řadu velmi rozmanitých operních děl, dá se říci těch nejsoučasnejších od výrazných skladatelských osobností soudobého hudebního světa – jak českých autorů, tak těch světových. Pojtkem všech na festivalu provedených děl bylo použití jak tradičních akustických nástrojů, tak elektroniky, citlivé nazvučení pěvců i orchestru, skladatelé sami sepsali libreto a použili jako organickou součást svého díla video a tanec. Všechny uvedené opery by se mohly stát součástí běžného operního repertoáru.

Kam se bude současná opera ubírat, uvidíme (doufám) v dalších ročních festivalu. Umění nemělo nikdy na růžích ustláno a i v případě velikánů hudebních dějin jako Lully, Haydn nebo Wagner by se bez štědré mecenášské ruky a později určité jistoty ze strany hudebních vydavatelství neobešlo. To je fakt, který se bohužel nezměnil ani v průběhu staletí.

Současná kultura bojuje neustále o přežití, těch pár „bláznů“, kteří se jí rozhodli věnovat, ať už jde o skladatele, manažery, organizátory, inscenační týmy a hudebníky, čelí čím dál větším překážkám a finančním limitům, jakkoliv často pracují za minimální či žádný honorář. Přitom ruku na srdce, kde se současná společnost nachází právě díky čím dál větší absenci současného umění, skutečného umění v životě vůbec, které lidskou duši, člověka dělá člověkem, učí ho přemýšlet, reflektovat, povznést se výš, než na roveň uspokojování hmotných a tělesných potřeb? Není už konečně načase, pokud naši společnost chceme nazývat vyspělou, aby umělci, kteří vnášejí ty lepší hodnoty a krásu do našeho života, mohli konečně žít v důstojných podmínkách pro svou tvorbu a stát se svým dílem nezbytnou a především samozřejmou součástí našich životů?

potřeb? Není už konečně načase, pokud naši společnost chceme nazývat vyspělou, aby umělci, kteří vnášejí ty lepší hodnoty a krásu do našeho života, mohli konečně žít v důstojných podmínkách pro svou tvorbu a stát se svým dílem nezbytnou a především samozřejmou součástí našich životů?

Neboť kultura kultivuje a dělá z nás lidské bytosti, myslící, tvořící, zpytující, pochybující, láskyplné, moudré, silné a pevné. Neměla by právě na těchto základech stát každá zdravá, demokratická, chcete-li vyspělá společnost?

*

*Klaun(i) Opera o sedmi obrazech. Hudba a libreto: Ana Sokolović.
Dirigent: Bruno Ferrandis. Scéna: David Bazika. Kostýmy: Marta Rozskopfová. Světla: Jan Kaspřík. Režie: Jiří Nekvasil. Ostravská banda, Canticum Ostrava, sólisté Števo Capko a Rita Pires. Ostrava, sobota 27. června 2026.*

Webarchivováno
Národní knihovnou
ČR

Vychází za finanční podpory:

OSTRAVA!!!